
gen (2.1.6; 2.1.14) en personen die hun leven hebben gewijd aan de zorg voor armen, wezen en gevangenen (2.1.7; 2.1.11; 2.1.12; 2.1.13). Gedreven door de 'kracht der christelijke liefde' waren deze voorbeeldige christenen in staat 'van wilde dieren' mensen te maken, 'van verharde booswichten deugdzaame christenen' (2.1.12, 108), bereid als zij waren gestichten en werkhuizen binnen te gaan om 'in lompen gehulde bedelaarskinderen' en hun ouders het evangelie te verkondigen (2.1.13, 120-122).

Vroomheid, berouw en ommekeer

De kinderen en de jonge mensen die in de raamvertellingen ten tonele worden gevoerd, zijn overwegend voorbeeldige christenen. Zij zijn niet alleen christenen van de daad, maar ook vroom. Zij bidden en danken, gaan graag naar de kerk en de catechisatie en zijn geïnteresseerd in de inhoud van de Bijbel (bijv. 1.2, 4-6, 14, 84, 133). Twee jongelui zijn evenwel uit ander hout gesneden. Zij zijn lichtzinnig. Bij de burgemeesterszoon uit zich dat o.a. in ongevoeligheid voor het leed van de armen. Hij 'verspilde zijn geld in snoeperijen' (1.2, 22). De koopmansweduwe heeft een neef die 'niet bestand [was] tegen de verleiding van bedorven jongelieden, die hem dikwijls medesleepten in zonde en ondeugd.' (1.2, 49) Beiden komen na een dramatische gebeurtenis tot inkeer. Dankzij het evangelie van vergeving na berouw leren zij de zonde te haten en de deugd te beminnen.

Duijs was de jeugd ook behulpzaam bij de 'invulling' van het gebedsleven door middel van een boekje met passende gebeden zoals het volgende gebed voor de verjaardag:

Ik dank U hartelijk, mijn Vader! dat ik een jaar ouder ben geworden. Hoe vele kinderen zijn in dien tijd gestorven, en mij hebt Gij bewaard, O Heer! Ik wil mij nu ook beijveren, om wijzer en godvruchtig te zijn, en daardoor U en mijne ouders vreugd te verschaffen. (3.1, 10)

Bijbelse en kerkhistorische personen als voorbeeld

De in de raamvertellingen figurerende personen vervullen de rol van voorbeeld, hetzij ter navolging, hetzij ter waarschuwing. Ook de uit de bijbelse geschiedenis en de kerkgeschiedenis geïntroduceerde personen figureren als voorbeeld. Abimelek (Gen. 21:22-34) is het prototype van 'de brave mensch' die 'altijd voorzigtig en behoedzaam' is; 'hij staat wel zijne belangen voor, maar doet dit altijd met zachtheid en billijkheid' (1.1, 68). Ismaël is een bijbels voorbeeld van een kind dat 'onverschillig' is 'voor God en zijn gebod, slordig, weerbarstig, ondeugend van gedrag en meer de plaag en schande dan de vreugd en de roem van vader en moeder'